

טעמא. משום דאקרון חסידים, וכתוב
והסידיד יברוכה.

מה הטעם? משום שנקראים
חסידים, וכתוב והסידיד
יברוכה.

בה תברכו את בני ישראל אמור להם, פה
תברכו, בלשון הקדש. פה תברכו,
ביראה. פה תברכו, בענוה. אמר רבי אבא,
פה תברכו, תאנא, האי צד"ק אתקרי כ"ה,
דכל דינין מתערין מפ"ה (נ"א מניה), והיינו דאמר
רבי אלעזר, מהו מפה (ס"א דבה) רבה. כלומר,
מפה מן פה. וכתוב (שמות ז) והנה לא שמעת עד
כ"ה, פמה דאגזים משה. וכתוב (שמות ז) בזאת
תדע פי אני יי, וכלא חד, וכתוב (שמות ז) ולא
(דף קמ"ו ע"א) שית לבו גם לזאת, דזמינא לחרפא
ארעיה.

בה תברכו את בני ישראל אמור להם.
להם. פה תברכו - בלשון הקדש.
פה תברכו - ביראה. פה תברכו
- בענוה. אמר רבי אבא, פה
תברכו - למדנו, הצדק הזה נקרא
כ"ה, שכל הדינים מתעוררים
מכ"ה (ממנו), והיינו מה שאמר רבי
אלעזר, מה זה מפה (שבה) רבה?
כלומר, מפה מכה. וכתוב (שמות ז)
והנה לא שמעת עד כ"ה, כמו
שהפחיד משה. וכתוב בזאת תדע
פי אני ה', והכל אחד. וכתוב ולא
שית לבו גם לזאת, שהזמינה
להחריב את ארצו.

ומהאי כ"ה מתערין דינין. ומדאתחבר עמה
חסד, אתבסמת. ובגין כך, אתמסר דא
לכהן, דאתי מחסד, בגין דתתברך ותתבסם
כ"ה, הדא הוא דכתיב פה תברכו, כלומר,
אף על גב דהאי כה אשתכח בדינין, תבסמון
לה, ותברכון לה, דכתיב פה תברכו את בני
ישראל, תברכו בהאי חסד לכ"ה, ותבסמון
לה לקבליהו דישראל, בגין דלא ישתפחון
בה דינין.

מהכ"ה הזאת מתעוררים
הדינים, ומשהתחבר עמה חסד,
מתבשמת. ומשום כך נמסר זה
לכהן שבא מחסד, כדי שתתברך
ותתבסם כ"ה. זהו שכתוב פה
תברכו. כלומר, אף על גב שהכה
הזאת נמצאת בדינים, תבשמו
אותה ותברכו אותה, שכתוב פה
תברכו את בני ישראל. תברכו
בחסד זה את כ"ה, ותבשמו
אותה מול ישראל, כדי שלא
ימצאו בה דינים.

הדא הוא דכתיב פה תברכו את בני ישראל
אמור להם. אמרו לא כתיב, אלא אמור,
לאפקא משרבו הפריצים, דלא מפרסמין
מלה, דהא לא אתפקדו לפרסמא שמא,
משמע דכתיב אמור להם. אמור סתם. דבר
אחר אמור פיון דכתיב פה תברכו, אמאי לא
כתיב תאמרו. אלא תני רבי יהודה, אמור להם.
זכו להם, לא זכו אמור סתם.

זהו שכתוב פה תברכו את בני
ישראל אמור להם. לא כתוב
אמרו, אלא אמור, להוציא
משרבו הפריצים שלא מפרסמים
דבר, שהרי לא הצטוו לפרסם
השם, משמע שכתוב אמור להם.
אמור סתם. דבר אחר אמור -
פיון שכתוב פה תברכו, למה לא
כתוב תאמרו? אלא שנה רבי
יהודה, אמור להם, זכו - להם.
לא זכו - אמור סתם.

רבי יצחק פתח, (דניאל י) וראיתי אני דניאל לבדי
את המראה והאנשים אשר היו עמי לא
ראו את המראה וגו'. וראיתי אני דניאל לבדי.

רבי יצחק פתח, (דניאל י) וראיתי
אני דניאל לבדי את המראה
והאנשים אשר היו עמי לא ראו
את המראה וגו'. וראיתי אני